

Mien roezebleedsje

Mien roezebleedsje, heij in dien weeg,
De bis zjus e pleetsje, wat lachs diech toch leef.
Ach roezebleedsje, iech haw zoe vaan diech,
De moos miech belaoove, bleif altied bei miech.

Mien roezebleedsje, de bis noch zoe klein,
Meh oets zals diech wete, tot iech ut ech mein.
Ach roezebleedsje, noets had iech gedach,
Tot 'n roes zoe kos bleuje, dat had iech noets verwach.

Es diech in mien errem bis, is ut leve ein groet fees.
En dee neet wèt wat dat is, is nog noets verleef gewees.

Es iech in dien ouge kiek, daan begin iech gans te beve.
Jao, daan veul iech miech zoe riek, diech bis de zin vaan hiel mien leve.

